

КУЗНІК

Андрій Юрійович
kuznik86@gmail.com

УДК 330.322.01.(477)

магістрант, Київський
національний
університет ім. Тараса
Шевченка, УкраїнаУПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В УМОВАХ ЗАКОНОДАВЧОГО
РЕГЛАМЕНТУВАННЯ УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ ІТ ПІДПРИЄМСТВ)INVESTMENT MANAGEMENT UNDER THE LEGISLATIVE REGULATION OF
UKRAINE (THE CASE OF IT COMPANIES)DOI: [https://doi.org/10.37634/efp.2020.5\(1\).3](https://doi.org/10.37634/efp.2020.5(1).3)**KUZNIK Andrii Yuriiovich** – master, Kyiv National University after Taras Shevchenko

Актуальність дослідження управління інвестиціями в умовах еволюції норм законодавства підтверджується історичним розвитком країн в умовах економічних криз. У статті узагальнено характеристики, що визначають норми інвестиційного законодавства та впливають на його розвиток. Підсумовані переваги та розбіжності (суперечності) у правовому регулюванні інвестиційних процесів в Україні, визначено їх вплив на розвиток інвестицій. Дослідження управління інвестиціями на прикладі ІТ підприємства дозволило запропонувати модель управління інвестиціями, що враховує компоненти інвестиційного процесу від ідеї створення, реалізації інноваційного ІТ продукту до звітності перед інвесторами.

* * *

Актуальность исследования управления инвестициями в условиях эволюции норм законодательства подтверждается историческим развитием стран в условиях экономических кризисов. В статье обобщены характеристики, определяющие нормы инвестиционного законодательства и влияющие на его развитие. Сделан вывод о преимуществах и расхождении (противоречиях) в правовом регулировании инвестиционных процессов в Украине, определено их влияние на развитие инвестиций. Исследование управления инвестициями на примере ИТ предприятия позволили предложить модель управления инвестициями, которая учитывает компоненты инвестиционного процесса от идеи создания, реализации инновационного ИТ продукта до отчетности перед инвесторами.

* * *

Introduction. Development of the information technology industry in Ukraine under economic crisis proves the relevance of research on further increase in investment in this area. The proper management of investment processes requires sophisticated methods fostering the information and technological revolution and being a decisive factor in overcoming the crisis.

The purpose of the paper is to establish the relationship between the stages of investment management when creating an innovative product in the field of information technology under the stable and uniform investment legislation. The use of deductive method, analysis and synthesis allowed solving the task according to the purpose of the study.

Results. The study of the investment law evolution in Ukraine in terms of investment policy, principles of investment activity and objects of investment activity allowed determining its impact on the investment climate. Certain steps are defined to improve the latter with regard to the international norms implementation in Ukraine. The positive aspects of the investment legislation norms that regulate investment relations and issues complicating the legal regulation of investor protection at the level of investment organization at the enterprise are analyzed. The conclusion is drawn on the investment management peculiarities in the production process of the IT enterprise taking into account both the innovation product nature and the adaptability of the investment organization model to the environment of external legal norms defined for the object, its services or IT services and internal management regulations based on key reference management systems (ISO). Ensuring the proper investment management creates strategic value for the enterprise, investors and users of the innovative product.

Conclusion. As established, under the proper investment process management for the innovative product development, IT enterprises can achieve their strategic development goals and enhance competitiveness. The investment management model for IT enterprise is suggested, which contains four stages of the investment process: research of potential investment market in the field of IT, preparatory work to introduce investments in production, investing in innovative product development (IT), displaying of investment results. Internal factors (components) are provided for each of the steps to ensure the result of investment development.

Ключові слова: інвестування, інвестиційне законодавство, управління інвестиціями, етапи інвестування, інвестиційний процес, інноваційний ІТ продукт

Ключевые слова: инвестирование, инвестиционное законодательство, управление инвестициями, этапы инвестирования, инвестиционный процесс, инновационный ИТ продукт

Keywords: investment, investment law, investment management, stages of investment, investment process, innovative IT product

ВСТУП

Значна увага до інвестицій пов'язана з тим, що вони відіграють важливу роль у найглибших основах ринкової економіки і впливають на процес економічного зростання у країні загалом. На сьогоднішній день ін-

вестиції є основним інструментом, що забезпечує умови подолання поточної ситуації економічної кризи, забезпечення технологічного прогресу, а також підвищення рівня економічних показників на макро- та мікрорівні. Найбільш ефективним механізмом соціально-

економічної трансформації є активізація інвестиційних процесів на рівні підприємства. Інвестиційна політика держави відіграє важливу роль у становленні та розвитку економіки України, тому тема дослідження є актуальною. За допомогою правильного спрямування інвестиційної політики можна досягти економічних успіхів – стимулювання зростання виробництва, розвиток нових технологій, посилення розвитку окремих галузей тощо.

Дослідження практиків та науковців, статистичні дані свідчать, що одним із найефективніших шляхів пожевлення інвестиційної діяльності в Україні є імпорт міжнародних інвестицій. Це пов'язано з відсутністю коштів для проведення структурної та інвестиційної політики країни у її пріоритетних напрямках.

Інвестиційна політика держави є одним з найважливіших елементів економічної стратегії країни і визначається її цілями та завданнями. Державна політика, спрямована на залучення міжнародного інвестиційного капіталу відповідно до логіки економічних реформ, виходить з необхідності максимальної підтримки структурної перебудови виробництва в умовах кризи, а також завершення розпочатих ринкових реформ (як от земельна реформа), значне зростання інвестиційної активності приватних та державних інвесторів.

Підприємства сфери інформаційних технологій (ІТ) є важливими учасниками економічного розвитку країни завдяки їхньому внеску у створення робочих місць, їх участі у зростанні продуктивності. Галузь інформаційних технологій України демонструє стрімке зростання. У 2019 р. надходження податкових платежів та єдиного соціального внеску від ІТ-індустрії сягнули 16,7 млрд. грн. порівняно з 13 млрд. грн. у 2018 р. Загальний обсяг інвестицій у підприємства ІТ сфери в Україні в 2019 р. склав 544 млн. дол., що у 6,8 разів більше ніж у 2016 р. (80 млн. дол.) [6].

Ці дані дозволяють нам поставити проблему, що орієнтує дослідження на завдання оцінки організації впровадження інвестицій в створення інноваційного продукту ІТ як фактор підвищення конкурентоспроможності з урахуванням впливу інвестиційної політики України.

Інвестування у підприємства, які здатні сприяти інформаційно-технологічній революції усіх галузей для економіки країни є вирішальним фактором подолання кризи. Однак існує певний консенсус стосовно того, що інвестиції належним чином не будуть впроваджені у діяльність підприємства і не забезпечать їх освоєння для просування нових технологій та продуктів у своїх стратегіях покупки й продажу. Тому у даному дослідженні ми прагнули проаналізувати зовнішнє середовище сприяння інвестиційним процесам разом з певними організаційними моделями управління ІТ підприємства та формування конкурентоспроможності на основі реалізації і освоєння інвестицій.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Написання статті ґрунтується на аналізі нормативно-правових документів, що регулюють інвестиційні відносини. Були також проаналізовані важливі зміни законодавства України, які регулюють інвестиційні відносини.

Враховуючи кризові явища світової економіки, сьогодні посилюються конкуренції між державами за залучення інвестицій. Тому для забезпечення структурних перетворень економіки та в умовах обмежених внутрішніх джерел фінансування стає важливим джерелом для реалізації нової інвестиційної політики держави, спрямованої на забезпечення високих темпів економічного зростання та підвищення ефективності економіки.

У статті нами оцінюється модель управління у сфері інформаційних технологій, що дозволяє генерувати конкурентоспроможність в умовах проаналізованого законодавства. Таке завдання було поставлене, виходячи з необхідності продемонструвати взаємозв'язок між інвестиціями в ІТ і можливістю забезпечити реалізацію інвестицій відповідно до чинного законодавства.

МЕТА дослідження полягає в тому, щоб продемонструвати взаємозв'язок між етапами управління інвестиціями у створенні інноваційного продукту у сфері інформаційних технологій за умови стабільного та уніфікованого інвестиційного законодавства.

Дослідження ґрунтується на дедуктивному методі, оскільки у контексті роботи спочатку передбачається, що інвестиції можливі за умови сприятливого законодавчого клімату, що є прямим генератором створення нових цінностей, за умови ефективних стратегій управління.

РЕЗУЛЬТАТИ

Практично у всіх країнах, включаючи Україну, реалізація інвестиційних проєктів, у т.ч. за іноземної участі, регулюється законодавством, розробляється державна стратегія розвитку та підтримки інвестицій. Зокрема створюються умови для формування сприятливого інвестиційного клімату у країні та сприятливих умов для іноземних інвесторів.

Історія людства свідчить, що в кризовий період розвитку передових країн вони здійснили економічний прорив за допомогою активного використання інвестицій. В історичному контексті відомі економічні феномени Голландії у XVI ст., Англії у XVII ст., Німеччини у XIX ст. та 40-х рр. XX ст., Японії після її розгрому у II світовій війні, коли успішний розвиток на основі вдалої інвестиційної політики дозволив вивести ці країни за короткий проміжок часу у передові лідери.

Для України залучення іноземних інвестицій є актуальним з дати незалежності, через відсутність власних коштів на відновлення пріоритетних сфер діяльності, для зміцнення фінансової стабільності та покращення статусу країни на світовій арені.

Дослідження Міжнародного валютного фонду, яке щорічно обчислює обсяг прямих іноземних інвестицій зарубіжних країн, зазначає, що іноземні інвестиції можуть розглядатися як прями іноземні інвестиції, якщо це передбачає придбання понад 10 % внеску у статутний капітал підприємства і дозволяє інвестору контролювати і управляти інвестиційним об'єктом.

Отже, прями іноземні інвестиції стають довгостроковим інструментом розвитку економіки з однієї сторони і створенням нових інноваційних продуктів з іншої сторони, коли інвестор контролює та управляє ін-

вестицією на підприємстві.

Таким чином, на початку слід зазначити, що у світі існують різні підходи та методи щодо оцінки потоків інвестицій та різні визначення стосовно цієї концепції [1, с. 65].

Процеси розробки національної інвестиційної політики переважної більшості держав все більше орієнтуються на нові стратегії розвитку. У даний час всі країни прагнуть залучити інвестиції (і зокрема іноземні) з метою посилення власного виробничого потенціалу та сталого розвитку.

Висока інвестиційна активність є необхідною умовою розвитку економіки, успішного проведення структурних реформ, формування виробничого потенціалу на новій науково-технічній основі, зміцнення конкурентних позицій на світовому ринку.

Ситуація така, що великі держави з потужним промисловим потенціалом у складному, диверсифікованому виробництві володіють власними, та вже недостатніми внутрішніми ринками, а основою для успішного розвитку та підвищення його конкурентоспроможності є єдиний розширений економічний простір. Природно, розширення компаній в умовах усунення національних бар'єрів та більшої відкритості світових ринків стає імперативом часу, оскільки на світовому просторі міждержавні бар'єри для руху товарів, послуг та факторів виробництва все більше ослаблюються і приватні підприємства розповсюджують принципи господарської діяльності.

Про різке зростання ролі зовнішньоекономічних факторів у розвитку світової ринкової економіки яскраво свідчать темпи розвитку світової торгівлі та експорту капіталу у вигляді прямих приватних інвестицій, які в період після другої світової війни суттєво перевищили темпи зростання світового продукту та промислового виробництва. У 80-ті рр. ХХ ст. темпи зростання прямих іноземних інвестицій були в чотири рази більшими, ніж темпи зростання світового виробництва і втричі – світової торгівлі.

Приплив іноземного капіталу до будь-якої держави, а також ефективність інвестицій визначається наявністю факторів інвестиційної «привабливості» економік країн-одержувачів, тобто факторів, що враховуються інвесторами під час розробки інвестиційної стратегії в новий ринок. До них належать політичні, економічні, соціальні, фінансові, організаційно-правові, а також соціально-культурні та географічні фактори. Поєднання цих факторів, властивих країні-отримувачу, називається її інвестиційним кліматом. Неприятливий інвестиційний клімат у країні перевищує ризик інвестування, оскільки країна-одержувач несе більші витрати через відсутність значних інвестицій та низької ефективності оборотних коштів. Систематичний погляд на фактори, що впливають на інвестора, є важливим елементом розвитку державної політики для залучення та використання капіталу, а також дає можливість зрозуміти мотивацію іноземного партнера.

Перший пік інтересу до прямих іноземних інвестицій в Україні з'явився в середині 1990-х рр. Саме тоді були зроблені важливі кроки для покращення інвестиційного клімату країни, включаючи створення законодавчої бази.

Інвестиційне законодавство в Україні вдоскона-

лювалось на шляху до врегулювання наступних відносин: основні напрями інвестиційної політики, принципи інвестиційної діяльності, об'єкти інвестиційної діяльності, основи державного регулювання інвестиційної діяльності, ліцензування інвестиційної діяльності, особливості оподаткування у сфері інвестиційної діяльності, страхування інвестиційних ризиків, організаційно-правові форми інвестиційної діяльності, інвестиційні договори, інвестиційні проекти (розроблення та впровадження), відповідальність інвесторів за порушення інвестиційного законодавства.

У більшості країн світу існує концепція інноваційного та інвестиційного клімату. Вона характеризується такими рисами як співучасть (для інвесторів та підприємств, об'єктів інвестицій) та складність. Ця концепція включає такі фактори, як політична, правова та економічна ситуація в країні, а також соціальний клімат. З метою покращення інноваційного та інвестиційного клімату у країні у 2017 р. Україна приєдналась до декларації про міжнародне інвестування і ТНК ОЕСР і членство в Інвестиційному комітеті цієї організації. Це забезпечило імплементацію у країні міжнародних стандартів здійснення інвестиційної діяльності, усунуло обмеження в частині сфер, де іноземне інвестування заборонено і забезпечило сприятливий режим для ТНК. Це впровадження масштабного пакету стимулів для залучення нової хвилі інвестицій та транснаціональних корпорацій.

У нашій країні система інвестиційного законодавства постійно вдосконалюється. Так, з 2016 р. Національним банком знято суворий контроль за здійснення іноземних інвестицій. Це дало змогу українським банкам самостійно регулювати взаємовідносини з клієнтами у цій сфері. На зміни у законодавстві вплинули такі фактори, як динаміка економічної кон'юнктури у країні та світі, необхідність усунення прогалин та колізій у законодавстві та правоохоронній практиці, інших питань. Багато проблем, з якими стикається Україна, з погляду інноваційного розвитку та організації інвестиційної діяльності на підприємстві можна усунути за допомогою якісної законодавчої бази.

Загалом кажучи про позитивні сторони норм інвестиційного законодавства, які регулюють інвестиційні відносини, необхідно зупинитися на деяких питаннях, які ускладнюють правове регулювання захисту прав інвесторів на рівні організації інвестування на підприємстві. Так, безпекова складова інвестиційної діяльності не відображена у ключовому законодавстві (Закон України «Про інвестиційну діяльність») [3]. А норми Закону України «Про режим іноземного інвестування» регламентують визначення територій, на яких діяльність іноземних інвесторів та підприємств з іноземними інвестиціями обмежується або забороняється та сектори, на які не поширюються державні гарантії захисту іноземних інвестицій, коли змінюється чинне законодавство (оборона, забезпечення громадського порядку, охорона довкілля) [4].

У сучасних умовах, коли в Україні докладаються всі можливі зусилля для забезпечення відновлення економіки в умовах погіршення ситуації на внутрішньому та світових ринках, державна інвестиційна політика стала одним із ключових питань. Тому інвестиційна політика України спрямована як на раціона-

льне, ефективне використання інвестицій, так і на створення сприятливого інвестиційного клімату для окремого підприємства.

Законодавство, як правило, регулює відносини інвесторів, як потенційних підприємців. Можливо, це визначення є не зовсім правильним, оскільки не всі інвестори є підприємцями, і не кожна інвестиційна діяльність є підприємницькою. Інвестиції можуть бути внесені не тільки на об'єкти підприємницької діяльності, але й в інші види діяльності, – головне, щоб вони були спрямовані на отримання прибутку чи доходу в майбутньому. Наприклад, придбання особами нерухомості, предметів мистецтва, антикваріату, беручи до уваги, що їх ціна постійно зростає, – це вигідна інвестиція, що може приносити прибуток (дохід) у майбутньому. Це визнається як інвестиція у всьому світі, але ці об'єкти не є об'єктами підприємницької діяльності. Отже, обмежувати у законодавстві об'єкти інвестиційної діяльності сферою підприємницької діяльності не доцільно. Так само придбання акцій або облігацій є інвестиційним фінансуванням, але окремих інвестор автоматично не стає підприємцем, його статус не змінюється, а отже, такі межі об'єктів інвестиційної діяльності не виправдані.

Зазначені розбіжності та суперечності у правовому регулюванні спричиняють певні труднощі у реалізації норм законодавства стосовно інвестування, однак на підприємствах реалізуються моделі управління інвестиціями, які виступили об'єктом нашого дослідження у контексті виробництва ІТ продукту.

У сучасному суспільстві інформаційні технології стали інструментами ефективності, продуктивності, конкурентоспроможності та розвитку компаній, і країни усвідомили важливість їх впровадження у виробничому секторі, тому інвестиційні процеси є успішними і очікуваними в цій сфері.

Деякі автори, такі як M. Asgarkhani, E. Correia, A. Sarkar [7] зазначають, що попри успішність і прибутковість інвестицій у сфері впровадження нових комп'ютерних технологій, відсутня чітка державна політика і підтримка інвестицій. Незважаючи на те, що підприємства сфери інформаційних технологій сприяють підвищенню продуктивності, організаційних змін і росту нових галузей, інвестування у діяльність компанії є складним процесом, який включає в себе безліч ризиків та аспектів, які повинні бути прийняті до уваги (M.R. Fazlida, J. Said [8]).

Якщо розглядати інвестиційний процес у розрізі підприємства (наприклад, сфери ІТ), то можна зазначити наступне. Модель управління інвестиціями (що прийнята на підприємстві) довгостроково підтримує розширення ІТ-стратегій, гарантує створення стратегічних цінностей, а також інвестицій у технології, що є об'єктами виробничого процесу (наприклад створення програмного продукту на нових платформах).

Варто відмітити, що визначення ІТ-стратегії недостатньо для створення цінностей. З погляду виконання стратегічних дій – це те, що потребує певної організації інвестиційного процесу. Для його виконання необхідно створити низку умов, які охоплюють описані у наукових дослідженнях етапи управління процесами та персоналом з урахуванням сфери технологій (R.

S. Moghadam, R. Colomo-Palacios [9]). Ці умови наступні:

- підприємство має визначитися зі стратегічною метою інвестиції, яку ІТ-спеціалісти згенерували як доступну для досягнення цінність, узгоджену з іншими цілями підприємства;

- на рівні керівництва приймається виробництво інвестиційного ІТ продукту як ІТ-стратегія – не просто інструмент забезпечення бізнес-процесів, а стратегія використання доступних ресурсів внаслідок витрачання інвестицій.

- організація ІТ-бізнесу має враховувати новітні технологічні досягнення, а інвестиції підтримувати розробку інноваційного продукту;

- персонал підприємства разом з керівником інвестиційного проекту має бути висококласним професіоналом, що підтверджується його участю у професійних організаціях.

Для реалізації норм законодавчої бази щодо можливостей інвестиційної діяльності у даному дослідженні нами проаналізовано моделі формування послідовності впровадження інвестицій на прикладі виробничого процесу ІТ підприємства. Головне завдання організації такого інвестування, на нашу думку, є підвищення конкурентоспроможності ІТ продукту. А у науковій площині – перевірка адаптованості до практики окремих теорій щодо результативності інвестицій, запропонованих різними авторами [1, 5].

Нами проаналізовано модель управління інформаційними технологіями, яка представляє єдину організацію виробничого процесу, об'єднує найкращі можливості для реалізації стратегічного управління. Ця модель полегшує розвиток управління інформаційними технологіями у процесі освоєння інвестиційних коштів, що створює стратегічну цінність для підприємства, інвесторів та користувачів інноваційного продукту.

Модель, що динамічно відображає усі етапи виробничого процесу, покликана сприяти вдосконаленню управління інвестиціями, підтримувати виробничі процеси для досягнення більшої ефективності та прозорості їх виконання, обґрунтоване адміністрування та контроль інвестиційних ресурсів, а також представляє об'єктивну та сучасну інформацію для прийняття рішення на усіх рівнях керівництва та виробничих процесів. Нами запропоновано змодельоване поетапне відображення інвестиційного процесу з урахуванням його компонентів для цілей ідентифікації важливих контрольних точок в управлінні інвестиціями в ІТ сфері (рис. 1).

Специфіка управління інвестиціями у розробці продукту сфери інформаційних технологій – це не тільки реалізація роботи людських ресурсів (на усіх етапах інвестиційного процесу, як відображено на рис. 1) та необхідного обладнання (комп'ютерів, серверів, мережі та встановлення програмного забезпечення). Це набагато більш складний процес, що має бути розроблений методологічно, коли спеціалісти, виконавці повинні забезпечити, щоб інформаційні та комунікаційні технології створили нову цінність під час виконання їхніх завдань (про що вказують компоненти інвестиційного процесу, рис. 1).

Етапи інвестиційного процесу	Компоненти інвестиційного процесу
СТВОРЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ	ПРОЦЕС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ
Ідея: створення та реалізація інноваційного ІТ продукту Розвиток інновацій	
1. Дослідження потенційного ринку інвестицій в сфері ІТ	Вивчення запитів на інноваційну ІТ продукцію
2. Підготовчі роботи до реалізації інвестицій у виробництві	
Вивчення передумов: - аналіз, проектування, документування; - моделювання, експеримент - ідентифікація ризиків.	Запити зовнішнього середовища Техніко-технологічний потенціал Науково-технічний персонал
Проведення емпіричних практичних досліджень - пошуки інноваційних розробок; - розробка технічної пропозиції.	Потреби зовнішнього середовища Ідеї на рівні проектів Наявність науково-технічного персоналу
3. Інвестування у розробку інноваційного продукту (ІТ)	Підготовка проекту для інвестицій
Дослідницька діяльність Оформлення документації на продукт (технологію) як предмету інвестування Використання інвестиційних коштів у процесі виробництва	Розрахунок потреб Придбання ідеї Параметри впровадження
4. Відображення результатів інвестування	Підсумки виробництва інноваційного продукту (технологій)
Фінансування матеріально-технічного забезпечення виробництва Забезпечення технологій процесу виробництва Тестування першого зразка (експериментальні роботи) Маркетинг нового ІТ продукту (ІТ технологій) Звітування перед інвесторами і користувачами	Показники використання основних та оборотних засобів, персоналу Пуско-налагодження виробничого процесу Навчання персоналу Виробничий процес Маркетингові дослідження

Рис. 1. Модель управління інвестуванням виробництва (на прикладі ІТ підприємства) [складено автором]

Висновок Г.В. Берляк про те, що «недосконалість організаційних положень управління перешкоджає ідентифікації у ній інвестиційної складової для вдосконалення підходів до організації забезпечення інвестиційної безпеки» [2, с. 11], спонукав врахувати у даній моделі елементи інформаційної складової для безпеки інвестицій.

Специфіка управління інвестиціями у виробничому процесі ІТ підприємства враховує не лише характер інноваційного продукту, але й адаптованість моделі організації освоєння інвестицій середовища зовнішніх правових норм, визначених для об'єкта, його послуг або послуг ІТ та внутрішніх регламентів управління, що ув'язані з основними еталонними системами управління (наприклад, ISO 9000 або ISO 14000).

Пропонована модель прагне продемонструвати, що інвестиції в ІТ продукти підприємств, які прагнуть засновувати процеси їх впровадження та освоєння на організаційних засадах управління інформаційними технологіями, отримують конкурентну перевагу перед компаніями в тому ж секторі бізнесу. Ця модель надає фактори управління інвестиціями на чотирьох етапах виробництва продукту та внутрішні чинники (компоненти), які забезпечують результат.

Дослідження показало, що інвестиції в ІТ підприємства можуть досягти своєї мети, що забезпечить позитивний вплив на конкурентоспроможність, за умов належного управління інвестиційним процесом виробництва інноваційного продукту.

ВИСНОВКИ

Позитивний вплив норм чинного законодавства для підтримки та захисту інвесторів, проаналізовані у дослідженні, та проблемні питання застосування норм законодавства дозволили спроектувати модель управління інвестиційною діяльністю на прикладі динамічної сфери економіки – сфери інформаційних технологій.

Проведені дослідження показали, що з кожним роком кількість заходів державної підтримки інвесторів на рівні законодавства збільшується, але їх якість залишає бажати кращого. Це не має зупиняти інвестиції, і для досягнення інвестиційної привабливості для потенційних іноземних та національних інвесторів потребує подальшого вдосконалення у частині імплементації міжнародних норм.

Оскільки інвестор стикається з додатковими труднощами та проблемами, спричиненими специфікою впровадження інвестицій на підприємстві, нами запропоновано модель управління за етапами та ключовими компонентами, які враховують специфіку виробництва на прикладі ІТ підприємства. Ці пропозиції можуть зацікавити потенційного інвестора у реалізації великих інноваційних проектів у нашій країні.

Надалі, для майбутніх досліджень слід розглянути більш глибокий аналіз даних відносно внутрішніх та зовнішніх чинників впливу на результат моделей управління інвестиціями, з огляду на конкретний сектор впровадження інвестицій.

Список використаних джерел

1. Барановський О.І. Інвестиційна безпека. Фінанси України. 1998. №9. С. 60-70.
2. Берляк Г.В. Обліково-аналітичне забезпечення інвестиційної безпеки підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09. Житомир, 2015. 21 с.
3. Закон України «Про інвестиційну діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
4. Закон України «Про режим іноземного інвестування». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80>
5. Мороз М.О. Детермінанти інвестиційної безпеки України. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка». 2017. № 2. С. 28-35
6. Тренди росту ІТ Асоціація "IT Ukraine". URL: <https://itukraine.org.ua/eksport-ukrainskogo-it-za-2019-rik-zris-na-30.html>
7. Asgarkhani M., Correia E., Sarkar A. An overview of information security governance. 2017 International Conference on Algorithms, Methodology, Models and Applications in Emerging Technologies (ICAMMAET). Chennai, 2017, pp. 1-4. URL: <https://doi.org/10.1109/ICAMMAET.2017.8186666>
8. Fazlida M.R., Said J. Information Security: Risk, Governance and Implementation Setback. Procedia Economics and Finance. 2015. № 28. pp. 243-248. URL: [https://doi.org/10.1016/S2212-5671\(15\)01106-5](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(15)01106-5)
9. Moghadam R.S., Colomo-Palacios R. Information security governance in big data environments: A systematic mapping. Procedia Computer Science. 2018. № 138. pp. 401-408. URL: <https://doi.org/10.1016/j.procs.2018.10.057>

References

1. Baranovskyi O.I. Investment Security. Finance of Ukraine. 1998. № 9. pp. 60-70. (in Ukrainian)
2. Berliak H.V. Accounting and analytical support of investment security of enterprises: thesis ... cand. econ. sciences: 08.00.09. Zhytomyr, 2015. 21 p. (in Ukrainian)
3. The Law of Ukraine «About investment activity». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (in Ukrainian)
4. Law of Ukraine «On Foreign Investment Regime». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80> (in Ukrainian)
5. Moroz M.O. Determinants of Investment Security of Ukraine. Scientific Bulletin of Uzhgorod University. Economy series. 2017. № 2, p.28-35 (in Ukrainian)
6. IT Trends Association «IT Ukraine». URL: <https://itukraine.org.ua/eksport-ukrainskogo-it-za-2019-rik-zris-na-30.html> (in Ukrainian)
7. Asgarkhani M., Correia E., Sarkar A. An overview of information security governance. 2017 International Conference on Algorithms, Methodology, Models and Applications in Emerging Technologies (ICAMMAET). Chennai, 2017, pp. 1-4. URL: <https://doi.org/10.1109/ICAMMAET.2017.8186666>
8. Fazlida M.R., Said J. Information Security: Risk, Governance and Implementation Setback. Procedia Economics and Finance. 2015. № 28. pp. 243-248. URL: [https://doi.org/10.1016/S2212-5671\(15\)01106-5](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(15)01106-5)
9. Moghadam R.S., Colomo-Palacios R. Information security governance in big data environments: A systematic mapping. Procedia Computer Science. 2018. № 138. pp. 401-408. URL: <https://doi.org/10.1016/j.procs.2018.10.057>